

ומקדשי תיראו

הרב צבי ישראל טאו

בעניין עלייה להר הבית

להזמנת חוברות,
מנויים והקדשות:

052-7463317

shirat333@gmail.com

החוברת יוצאת בסיוע

באמונה
בנין אבם קבילוב

1-700-500-555

פנימי - בלתי מוגה

ומקדשי תיראו בעניין עלייה להר הבית

שיעורים מפי
הרב צבי ישראל טאו

ירושלים ת"ו
טבת התשע"ו

מתוך גודל המורא וההכרה כמה אנו
רחוקים מגדלותו הנוראה של המקום הזה
- בזה ורק בזה אנו מתמלאים געגועים
למדרגת חיינו האמתית והשלמה, ורק
בכך אנו מתקרבים אל הקודש באמת.
מתוך הבנה זו קבלה האומה על עצמה
שלא להסתמך על סברות, מדידות
ואומדנות ביחס להר הבית.

(מתוך החוברת)

עד הזמן אשר תבוא טהרתנו
בעת אשר הישועה השלמה תופיע
אין אנחנו דורכים במקום הקודש,
רק עומדים אנחנו באימה ופחד
בגודל-רוח ובטחון נמרץ לפני 'הכותל המערבי'
ושם שופכים את לבנו, את הלב הישראלי.
(אגרות הראיה, אגרת תתעח)

החברת יוצאת לאור ע"י
עמותת 'שירת ישראל'
ירושלים, ת.ד. 16445 מיקוד: 9116302
Shirat333@gmail.com

החברת יוצאת בסיוע

סדר ועימוד: משה קפלן

א. המקדש והעוז הלאומי

הקדמה

בחסדי ד' זכינו בדורות האחרונים לשוב לארץ ישראל ולירושלים, והר הבית שב לשלטון ישראל. במצב זה שבו האומה שולטת במקום המקדש, אך לעת עתה המקדש עדיין אינו בנוי, מחויבים אנו לברר את היחס הראוי להר בית ד'.

הרמב"ם פוסק בהלכות בית הבחירה (ו, טז) כי קדושת ירושלים והמקדש קדשה לשעתה וקדשה לעתיד לבוא. טעם הדבר הוא "לפי שקדושת המקדש וירושלם מפני השכינה ושכינה אינה בטלה". קדושת מקום המקדש אינה תלויה בכיבוש אלא בהשראת השכינה הנמצאת במקדש, משום כך קדושה זו אינה בטלה לעולם.

מחמת קדושה זו, גדולי ישראל בכל הדורות נמנעו מלעלות להר; כך היה מקובל בכל הדורות, וכך נהגו רבני ירושלים: השל"ה הקדוש, רבי שמואל סלאנט, המהרי"ל דיסקין ועוד. כך גם פסק מרן הרב זצ"ל שהיה מפרסם לפני כל חג כרוז המזהיר מלעלות להר הבית, ובדרך זו הלכו כל הרבנים הראשיים בכל הזמנים (דברי השל"ה, דברי הרב זצ"ל ודברי הרב יצחק יוסף הובאו בנספחים). כך גם סבר רבנו הרב צבי יהודה, ורוב מניין ובניין של חכמי הדור.

יש הטוענים, כי המצב בהר הבית השתנה בימינו, ממספר סיבות, ולכן עלינו לשנות מהנהגתם של חכמי הדורות ביחס לעלייה להר. עלינו להרחיב מעט מתוך דברי הרב על מדרגת המקדש ומעלתו ועל קדושת הר הבית, ומתוך כך להבין את הנהגת חכמי ישראל לאורך

הדורות ביחס לעלייה להר הבית, ולבחון האם המצב בימינו שונה מהותית ממצבם של הדורות הקודמים.

בניין החיים הלאומיים וקדושת המקדש

כותב הרמב"ם בהלכות מלכים (א, א): "שלוש מצוות נצטוו ישראל בשעת כניסתן לארץ: למנות להם מלך... ולבנות להם בית הבחירה". המצווה הראשונה בסדר בניין החיים הלאומי היא מינוי מלך. המלך אינו 'סדרן עבודה' המסדר את העניינים המעשיים של האומה בלבד; המלך הוא אדם ש'אין על גביו אלא ד' אלוקי' (הוריות ט, א) והוא בונה בעיקר את שלמותה הרוחנית של האומה. סדר זה של המצוות שישאל נצטוו בכניסתן לארץ, מלמד אותנו כי קדושת המקדש שייכת אל מדרגת שלמות החיים הגשמיים והרוחניים של האומה הנבנית על ידי המלכות.

מתוך הבנה זו, מבאר הרב את לשון התפילה (מוסף של שבת): "שתעלנו בשמחה לארצנו ותטענו בגבולנו ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו". הבקשה לשוב לציון ולבנות את החיים הלאומיים בשלמותם - 'שתעלנו בשמחה לארצנו ותטענו בגבולנו', קודמת לבקשת חידוש עבודת הקרבנות - 'ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו'.

וכך כותב הרב (פנקסי הראיה א, פנקס ג סעיף נא, עמ' קנט-קס):

"הבקשה של השבת העבודה היא מצורפת תמיד עם השבת העו הלאומי, ועמה הבריאות המלאה הגופנית והרוחנית של הכלל והפרטי". מתוך בניין החיים הלאומיים בשלמותם נזכה להתעלות אל בניין המקדש מפני "שרק אז יחסר מאד הרושם האדיר והמתוקן של הקרבנות שהם זבחי רצון באמת, ואז תערב העבודה כראוי לה. שתעלנו בשמחה לארצנו ותטענו בגבולנו ושם (- מתוך מדרגת חיים זו)

נעשה לפניך את קרבנות חובותינו". על מנת שבניין בית הבחירה ועבודת הקרבנות יפעלו לרומם את המציאות כולה, צריכים החיים הלאומיים להיבנות במדרגת קדושה עליונה לפי עניינם, ורק מתוך כך יוכל המקדש להיבנות ולהוסיף שפע קודש באומה.

אדם המנסה להבין את עניין המקדש והקרבנות ללא שייכותם אל מצבה השלם של האומה אינו יכול להבין כראוי את תוכנם האמתי - "המשקפים על ציור הקרבנות מנקודת המצב המדולדל של ההווה, אינם יכולים כלל להכיר את ערכם המרומם והקדוש, ולפעמים יבואו גם כן לדבר תועה", כלומר, לחשוב כי עניין הקרבנות הוא דבר שראוי לו לעבור מן העולם. "אמנם" כדי להתקרב ולהבין במעט את עניין המקדש, צריך להתקרב אל הופעת החיים הלאומיים בשיא שלמותם וקדושתם, "צריך תחילה להכיר כוח גאוותן של ישראל, עוזם ותפארתם, ומילוי כוחותיה של האומה איך הם מצטיירים". תחילה צריך לבנות את בניין החיים הלאומיים בשלמותו הגשמית ובעיקר בשלמותו הרוחנית, כפי שמתואר בספר שמואל, שדוד המלך בנה את חיי האומה בשלמותם ורק אחר כך ומתוך כך התעורר לעסוק בבניין המקדש.

מתוך בניין החיים הלאומי בשיא מעלתו הרוחנית, רק "אז, על ידי השכלה חודרת ביחש הצורך להוראת והבלטת חבת ד' המיוחדת, והוקרת היתרון הרוחני שלאומה הנפלאה והמיוחדת, רק אז ישכיל הדבר לאשורו". לאחר הופעת החיים הלאומיים בשלמותם הרוחנית, עדיין משתוקקת האומה לדבקות נשגבה יותר ממה שמתגלה בחייה הלאומיים ומתוך כך מתעוררת בקרבה שאיפה גדולה לבניין המקדש ולקרבת אלוקים גדולה יותר מכל מה שהיה בחייה עד כה. רק על ידי מחשבות כאלו אפשר להתקרב קצת אל הבנת עניין המקדש "וימשך עליו רוח חן ואהבת אמת. ולזה צריך אמנם דעה הגונה, ו'כל מי שיש בו דעה כאילו נבנה בית המקדש בימיו'".

המקדש - הבלטת קדושת האומה

עניין זה מוסבר בהרחבה ב'עולת ראייה' (א, עמ' קיז), בפתיחת הביאור לפרשיות הקרבנות, בה מקדים הרב הקדמה ארוכה ויסודית הבונה בקרבנו את היחס הנכון לבית המקדש ולעבודת הקרבנות. הרב מלמדנו כי על מנת להבין את עבודת המקדש - הכיור, תרומת הדשן, קרבן העולה וכל סדרי העבודה - עלינו להתבונן בסדר עבודת המקדש כאשר הוא מופיע במצב החיים השלם של האומה. בדבריו מדגיש הרב כי לקשר שבין האומה והמקדש יש שני צדדים. מצד אחד, עבודת המקדש באה על גבי שלמות החיים הלאומיים; מצד שני, בית המקדש מגלה מדרגה נוספת באומה, מפני שעבודת המקדש מרוממת ומגלה בעם ישראל מדרגות קדושה נשגבות. חסרון ההבנה והטעויות ביחס לחידוש עבודת הקרבנות נובעים מהוצאת הקרבנות מההקשר הטבעי שלהם - המציאות החיה של האומה ברוח קדשה. זוהי הסיבה שהרב פותח את ביאורו לעניין הקרבנות בתיאור מצב האומה במעלתה: "בהיות המקדש על מכוננו, וישראל יושב בנוהו, ושכינת אל עליון, צור ישראל", אשר ממנה "חסנו מעוזו ומגיננו" של ישראל, "מופיעה עליו בעז ותפארת, בניו למודי ד" - התורה מופיעה בצורה עליונה עד ש"בחיריו הם נביאי אמת וצדק אשר רוח ד' מדבר בם ומלתו על לשונם". מדרגת הנביאים משפיעה על האומה כולה ו"שפעת רוח הקדש ולבת אש אהבת אלהים עליון, אלהי ישראל, מאידה את לב האומה ומחממת באור אשיה את כל רוחה בקרבה". רוח האומה, כלומר המושגים, הרעיונות והשאיפות הלאומיים מלאים כולם אש קודש. מתוך תיאור מצב האומה עובר הרב לבניין בית המקדש: "אז" - ורק אז - "הקדש והמקדש, וכל עבודתו הקדושה והנהדרה, 'כהנים בעבודתם ולויים בדוכנם וישראל במעמדם" - בהשתתפות האומה כולה בעבודה, "הם מבליטים בשטפי גלים של

חיים אדירים ואמצים את הוד חייה הפנימיים של האומה, את דבקות נפשה באלהיה, ואת אהבתה הנערצה וקשר קדשה לעבודתו". שני הצדדים שהזכרנו לעיל מופיעים בדברי הרב: מצד אחד האומה נמצאת במצב רוחני עליון שמתוכו היא זוכה לעבודת המקדש, ומצד שני הקרבנות הם חוקי חיים המבליטים ומוציאים לפועל את חייה הפנימיים של האומה, ועל ידם מתגבר השפע הגשמתי של כנסת ישראל.

המקדש והנבואה

מתוך ההבנה כי עניין המקדש שייך אל שלמות החיים של עם ישראל אנו מתקרבים להבין את השייכות שבין המקדש והנבואה. הרב גילה את דעתו הברורה על הקשר שבין המקדש והנבואה באגרת שנדפסה בחוברת 'גנזי ראייה' (ג, עמ' 10 'התגלות אליהו וברור הספיקות לפני ביאת המשיח'):

"וביחוד מבורר אצלי שכל הספיקות המעכבים את תכנית בניין בית המקדש, מצד התכלת למשל, ומצד יחוס הכהנים, מצד דיוקי המדות של מקום המזבח וכיוצא בזה, רוח הקודש תסייע לבירור ההלכה ויצטרפו לזה אומדנות ברורות וקיום על פי בית דין גדול ומוסכם, והם הם גופי תורה. וקשה לי להאריך בביאור הפרטים כעת".

יסוד זה, שקדושת בית המקדש דורשת את שלמות הקומה הרוחנית באומה, לא התחדש על ידי הרב זצ"ל. רבנו הרב צבי יהודה היה רגיל להזכיר בעניין זה את דבריו של רבי דוד מקרלין בקונטרס 'דרישת ציון וירושלים'. בקונטרס זה מתבאר כי אף שהגמרא במסכת מגילה (ב, ב) אומרת כי הנבואה אינה רשאית לחדש דבר בעניין המצוות, ביחס לבניין המקדש אין הדבר כך. מדרגת הנבואה אינה

יא. יחסו של הרב שלמה זלמן אויערבאך זצ"ל להר הבית ולעלייה להר הבית (מתוך הספר 'ועלהו לא יבול' ח"ג, עמ' שצה):

בקיץ של שנת תשכ"ז, אחרי כיבוש הכותל ושחרור הר הבית במלחמת ששת הימים, עסקתי בלימוד מסכת מדות ושאר דברים הקשורים לבנין בית המקדש.

באתי אל הרב ושאלתי: האם כדאי להשתדל באופן מעשי בהכנות לקראת בנין בית המקדש?

הרב ענה: אל תתעסק בזה, עם ישראל עדיין איננו מוכן לבנין בית המקדש. [עלי לציין שהרב אמר לי במפורש שהסיבה להימנע מהעיסוק בבנין הבית איננה בעיה טכנית שאיננו יודעים היכן בדיוק לבנות את הבית והמזבח, או ספק הלכתי אחר הטעון הכרעה ופסיקה].

שמעתי מסבא פעמים רבות את דעתו הנחרצת שאין לעלות בזמן הזה להר הבית בשום פנים ואופן, גם אם טובלים קודם לכן, וגם אם מתכוונים ללכת אך ורק למקומות מסוימים שהרבנים מתירים זאת. סבא שלל את כל האפשרויות האלו מכל וכל.

סבא היה מזכיר את העובדה שהרא"ה קוק התנגד כל כך לעלייה להר הבית, וכיצד ייתכן שחלק מהמתיימרים ללכת בדרכו של הרב מתעלמים לגמרי מפסיקתו הברורה בעניין זה?

סבא סיפר לי, שאחרי מלחמת ששת הימים משרד הדתות מימן שכר לשומר שעמד בפתח של שער המוגרבים, והזהיר את היהודים שעמדו לעלות להר הבית שלא יכנסו פנימה, וכפי שפסקו הרבנים. בשלב מסוים היו קיצוצים במשרד הדתות, והפסיקו את המימון לתשלום שכרו של שומר זה. השומר הזה אכן מגע מיהודים רבים את המכשול של כניסה להר הבית, וכאשר נודע לסבא שהשומר עומד להפסיק את עבודתו, הוא דאג בעצמו למימון חלק גדול

ממשכורתו של השומר. בהזדמנויות שונות בהן הלכתי עם סבא לכותל, הוא שלח אותי לבדוק האם השומר אכן עומד על משמרתו, והאם הוא ניגש לאנשים ומזהיר אותם שלא להיכנס להר הבית.

במשך שנים רבות היה שלט מעל שער המוגרבים, שהיה כתוב בו, שעל פי הוראת הרבנות הראשית חל איסור על פי דין תורה להיכנס להר הבית. במשך הזמן הכיתוב על השלט דהה, והיה צריך להכין שלט חדש. סבא מימן מכספו את הכנתו של שלט חדש. ובנוסף לכך מימן הדפסת כרוז שחתומים עליו עשרות רבנים [והוא ביניהם], בעניין איסור העלייה להר הבית - כדי שהשומר הנ"ל יחלק כרוז ליהודים שעמדו להיכנס להר הבית.

בהקשר לכך, אני זוכר שהלכתי פעם עם סבא ברחוב השל"ה בשכונת שערי חסד. סבא ראה מרחוק פעיל ידוע בענייני ארץ ישראל, שהוא היה מוקירו ומחבבו. סבא סימן לו בידו שיתקרב אליו. אמר לו סבא: אני רוצה לשאול אותך שאלה, האם אתה שייך לחברה שעולים להר הבית? ענה לו אותו פעיל בענייני ארץ ישראל: חס ושלום, אינני מהעולים להר הבית! אמר לו סבא: אני מרוצה מאוד מתשובתך, כי אילו היית אומר לי שאתה כן עולה להר הבית לא הייתי מדבר איתך יותר!

להזמנת חוברות • הקדשות • רכישת מני

shirat333@gmail.com

052-7463317

עמותת 'שירת ישראל', עוסקת בעריכתם והוצאתם לאור של שיעורי הרב צבי ישראל טאו שליט"א, בחוברות העוסקות במגוון רחב של נושאים אמוניים הערוכות בשפה ברורה ובהירה.

הצטרפו למערך המנויים שלנו...

ניתן לקבל את עשר החוברות העתידיות לצאת לאור במהלך השנה, ישירות לביתך, על ידי הצטרפות נוחה ופשוטה למאות המנויים של "שירת ישראל".

עבודת ד', מוסר ומידות

ילכו מחיל אל חיל - הדרכות לקראת ימי בין הזמנים | 10 ש

במצב החיים הקבוע בונה האדם לעצמו 'מנגנון הגנה' מוסרי המסייע לו לשמור על מוסריותו. אמנם במצבי החיים המשתנים הוא עלול לאבד את ההגנה המוסרית הרגילה. על מנת להינצל מן ולהנמנע מפיליה מוסרית עליו להתחנך כראוי.

כללי תורה ופרטיה - להבנת ערכם של פרטי תורה ומצוותיה במהלך ההתגדלות הרוחנית | 10 ש
לעיתים, אדם המתגדל לתפיסה רוחנית כללית, מרגיש כי סדרי החיים של מעשה המצוות ועבודת המידות אינם מתאימים למדרגתו החדשה. אך אחימתה של תורה מורה לנו כי באמת כל דקדוקי המצוות מתאימים ושייכים לתפיסה הכללית, עוד יותר מלהתנהג החיים הנובעת מאמונה פשוטה.

כורעים באבות • יראת שמים • תורה ומדע | 10 ש

בחוברת לקט שיעורים בנושאים שונים: התבטלותנו אל מול מעלת האבות, כפי שהיא מתבטאת בכריעתנו בברכת אבות. ערכו של הכלל כיסוד התפילה. מרכיזיה של יראת שמים בגישתנו ללמוד תורה. הגישה הנכונה לסתירות בין התורה והמדע.

שומר אמונים - מעלת עניית אמן | 10 ש

'גדלו לך אתי' - תפקיד הברכות הוא להקנות דעות אמתיות אצל המברך ואצל העונה, אמנם ישנו הבדל ביניהם במהות הפעולה של הברכה. המברך מבטא את התעוררות רגשותיו ואילו העונה מדגיש את רוממות הכרתו. מתוך דברי הרב אנו למדים על תפקידו הכפול של הרגע ועל יחסו הנכון אל השכל.
'אל מלך נאמן' - על גבי ההתעוררות האמונית הטבעית, היוצאת אל הפועל בברכות שאנו מברכים, מתנושאת האמונה המושכלת המתבטאת באמירת אמן. הרב בביאורו מברר מהם היסודות האמוניים הקבועים בנו על ידי הלכות עניית אמן.

אליך נפשי אשא - ערך השאיפות בבנין חיי הרוח | 10 ש

הגדלת השאיפות הרוחניות הינה יסוד גדול בעבודת הרוח של האדם, ובפרט בדור התחיה. עבודה זו טנחה במהלך הגלות אשר השקיעה אותנו בעיסוק חממדי בחיי ההווה. על כן בדורנו, דור דאשיות צמיחת גאולתנו, העבודה של השבת 'חיי השאיפה' על מכונו, הינה הכרח גמור הנתבע מכל בעל כשרון רוחני.

הארת התשובה והגאולה - ערכם של הרהורי תשובה ביחוד ובאומה | 10 ש

לעיתים מתעורר באדם רצון לשוב בתשובה, אולם מסיבות שונות הוא עלול לזלול בהתעוררות זו, ובכך לאבד מתנה אלוקית שכבוחה להביא ברכה מרובה. עליו לברר את היחס הראוי לכל הרהור תשובה, ואת הדרך להוציאו אל הפועל.

עושה שלום ובורא רע - מקומו ותפקידו של הרע במציאות | 15 ש

כאשר יהיה מצויד בלבנו הציור האידיאלי, שהרע נברא רק לתועלת הטוב, משום שחכמתו יתברך גרה שעל ידי מציאת הרע והעברתו מן העולם יאיר הטוב ביתר שאת, ויחד עם הכרה זאת נאחו בכל תוקף בשונאת הרע העצמי - באופן זה יהיה בידינו האיוון הנכון, שעל ידו יתאמצו ויתחזקו כוחותינו להלחם נגד הרע בכל הצורות שהוא מחלשב ומשתמש בהן בזמן הזה.

רו מעשה העגל - בנין העולם הפנימי לעומת חפץ ההתפרסמות החיצונית | 10 ש
הערך היכולת הנפשית לגלות באופן הראוי את המדרגה הנשמתית הנשגבה שהחלטה בקרבנו במעמד הר סיני, הוא שעמד ביסוד הקלקול של חטא העגל. מיד לאחר המעמד האלוקי המופלא, בו התעלו כל ישראל לשמוע את דבר ד', התעורר בקרבם ראון עו לחשוף את המדרגה העליונה לה זכו - בחייהם הגלויים. אך מכיון שהארה זו לא נקלטה בקרבם כראוי, נתגלתה במונחים אליליים וחטאו בעגל.

אבניה ברזל - ריתחא דאורייתא של תלמידי חכמים | 10 ש
מצבו העולם של אדם מישראל הוא להיות תלמיד חכם 'ענותן כהלל'. אמנם כאשר עומדים זה מול זה, תלמיד חכם הנוקם ונוטר כנחש ועם הארץ חסיד - הדיכוננו חז"ל לדבוק בתלמיד חכם. מביאורו של הרב נבין את משמעותה של הדיכוי ומה עניינם של נקימה ונטירה אצל תלמידי חכמים.

ולבבו יבין ושב - על הדעת הקודמת לתשובה | 10 ש
התשובה אינה בגא להרחיק את האדם מעצמו. אדרבה, היא שבה אל המקוריות ועניינה הוא לחבר את כל ענפי החיים אל הטבע העצמי והמקורי שלהם. התשובה היא הנאמנות הגמורה לחפצה האמתית של נשמתנו. לכן, כאשר אנו רוצים לשוב בתשובה עלינו לדעת לאן אנו שובים, עלינו להכיר את מהותנו וטבע נשמתנו.

ולישרי לב שמחה - מעלת השמחה בעבודת המוסר | 10 ש
שאיפתנו היא להרחיב את דרך המוסר ולעשותה לדרך הכבושה לרבים. לשם כך עלינו לפלס דרך לאורחות המוסר בשבילים שאינם מסבים לאועד בהם הפסד או צער. כך ילמד האדם ויתוגל שההליכה בדרך המוסר והטוב אינה מותנית דווקא בסבל ויסורים תמידיים, אלא יכולה לעלות יפה בקנה אחד עם רגשותיו הטבעיים הנוטים לנעימות וקורת רוח.

ותכל תלונתם מעלי - ריפוי החברה ממחלת התלונות | 10 ש
מתוך המאורע הבודד של האיש הפרטי מבין הציבור בכללו שחסד ד' שהופיע על האדם הפרטי במאורע פרטי מסוים, לא ללמד על עצמו יצא אלא ללמד על הכלל כולו, והציבור בכללו מתחנך אל ההכרה וההרגשה הנכונה ש'חסד ד' מלאה הארץ.

החסידות - חסידים הראשונים - לפני משורת הדין • חסידות ותורת הפרושים | 10 ש
בשיעור הראשון מתבארת מעלתה של מידת החסידות המוזכרת בדברי חז"ל. שני השיעורים הנוספים מביאים את יחסו של הרב למחלקתם של הגד"א ומייסדי תנועת החסידות.

ואני בחסדך בטחתי - שיעורים בנושא ביטחון והשתדלות | 10 ש
במבט שטחי נראה כי מדת הביטחון ומזן ההשתדלות סותרות זו את זו. הרב מלמדנו כי ניתן להשתדל ולפעול במלוא המרץ, ועם זאת להשאיר באמונה הפשוטה והיסודית ש'ד' פועל הכל.

תורה ומצוות

כמות ואיכות בלימוד התורה - לבידוד ערכן של הישיבות בישראל | 10 ש
לשם הקמת התורה בישראל אנו נדרשים להעמיד תלמידי חכמים גדולים העמלים במסירות 'לילות כימים' בכל מקצועות התורה.

הספדו של חכם - ערכם הסגולי של תלמידי חכמים | 10 ש
ערכה של נפש החכם הוא כפול: הערך הראשון נובע מערכה העצמי, נפשו הקדושה של החכם מצד שלמותה ומעלתה. והערך השני נובע מפעולותיו הגלויות של החכם המשפיע ופועל על ידי מחשבותיו ומעשיו. הבנת הערך הנכון של חיי החכמים נוגעת ליחסנו לתורה ולהבנתנו את היחס בין הספדו והעגלה במציאות.

מצות ד' ברה - בידורים בסוגיית טעמי מצוות | 15 ש
עומק הסוד של המצוות נסתר מעינינו ורק ד' לבדו יודעו, מפני שכל המצוות מיוסדות על חכמתו ורצונו האינסופיים. עם זאת, אנו מצווים לדרוש בטעמי המצוות בכל שנוכל. כך אנו מתעוררים על ידי המצוות למחשבות טובות, לענייני מוסר ולשאיפות נעלות. אמנם עיסוק זה חייב להתבסס על הידיעה שעומק חפץ ד' במצוות לעולם ישאר נעלה ונשגב מכיתת אנוש.

שעשני כרצוני - לימוד תורה לנשים | 10 ש
האשה מוכשרת בכוחה השכלי להבין את ההדרכות והתובנות שתשמע מתלמידי החכמים, ואלו יפעלו עליה פעולה גדולה. בעזרת הכח השכלי המפותח שלה, היא תשכלל ותפתח את העצות וההדרכות ששמעה, לכדי תוכן חי, היכול להגיע למדרגה של חיים שהיאש ממנו שמעה אותן אינו זוכה להגיע אליה.

עת מלחמה - שיחות בנושא גבורת הרוח בעת מלחמה | 10 ש"ש
 במצב מלחמה היחיד נידון כחלק אורגני של הכלל, וממילא מעשיו של כל אחד הינם בעלי השפעה יותר גדולה על הכלל. בזכות גבורתם של הלוחמים בחזית מתעוררת באומה גבורה פנימית וכוחות קודש נרדמים מקיימים לתחייה. מוכרחים אנו בעת הזאת לחשוב מחשבות עמוקות ולהיות מלאים באיפית ישועה.

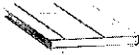
לעת ערב יהיה אור - התרוממות החול אל הקודש | 15 ש"ש
 בדור התחיה ישנה התגברות של הארת טבעיות הקודש בתוכיות הנשמה. בפנימיות הנשמות מתחזקת התודעה שהקודש הוא הטבע העצמי של החיים, וממילא הולך ומתברר שמהקשר האלוהי, ורק ממנו, שואבים החיים את עוצמתם. מגמת מהלך זה היא העלאת העולם והשבתו למדרגתו ג' עדן קודם החטא, אשר בו החיים העולמיים היו מוארים מהקודשה באופן טבעי.

חופש הדעות - מקומה של שאיפת החופש בדורנו | 10 ש"ש
 שאיפת החופש הינה אחת הסיבות המרכזיות לעויבתם של דברים מבני עמנו את דרך התורה. נדמה בעינינו, כי התורה המצווה את האדם כיצד לנהוג ומה לחשוב - כובלת את האדם, ומונעת ממנו לחיות באופן חופשי. הרב צ"ל מברך מהו הניצוץ הטוב הגנוז בשאיפת החופש בדורנו ומהם הקלקולים והטעויות שעלינו להשמיד מהם.

אהבת ישראל | 10 ש"ש
 בדורנו, דור של גאולה, בו אנו עוסקים בבנין האומה, חובה עלינו להעמיק בראיית הטוב שבישראל, על מנת שלא ניפול לדכאון ויאוש במנינם בהם המצב הרוחני שפל. לשם כך אנו צריכים להתמלא באהבת ישראל אמיתית ועמוקה, ולהבין את היחס הנכון בין לימוד זכות ובין חיוב ושנאת הרע.

הרחבת הגשמיים - ערך הרחבת חיי החומר בעם ישראל ושייכותה אל הקודש | 15 ש"ש
 במקומות רבים בכתבי הרב עלולות לעלות המחשבה וההרגשה שיש סתירה בין דברי הרב ובין המהלך החינוכי של ספרי המוסר, המחנכים ובונים את יראת השמים מתוך פרישות מעולם הטבע. האם שאיפתנו להתחנך לאור דברי הרב יכולה להתממש יחד עם חפצנו להחליל במעלות הקודש מתוך עבודת המוסר?

מארז שיחות למועדים | 120 ש"ש

מארז חוברות על המועדים (8 חוברות): מועדי תשרי, ט"ו בשבט, פורים, פסח, מועדי אייר, שבועות, ימי בין המצרים, אלול, משיעוריו של מו"ר הרב **צבי ישראל טאו** שליט"א

חוברות במהדורה מוקטנת

עת מלחמה - שיחות בנושא גבורת הרוח בעת מלחמה | 8 ש"ש

ילכו מחיל אל חיל - הדרכות לקראת ימי בין הזמנים | 8 ש"ש

הכשרונות ומגבלותיהם - יחסו של האדם לחסרונו | 8 ש"ש

קבצים לחגים

קובץ שיחות למועדי תשרי | 15 ש"ש

קובץ שיחות לט"ו בשבט | 15 ש"ש

קובץ שיחות לפורים | 15 ש"ש

קובץ שיחות לפסח | 15 ש"ש

קובץ שיחות לימי בין המצרים (הקודש והמקדש) | 15 ש"ש

חיינו ואורך ימינו - ערכו הסגולי והמעשי של לימוד תורה | 10 ש"ש
 ישנו ערך מעשי עצום בלימוד התורה. על ידי הלימוד האדם יודע מה לעשות ומה לא לעשות, כיצד לחקן את מידותיו, לדומם את שאיפתו וליישר את מחשבותיו. אמנם המעלה העיקרית של לימוד תורה היא מצד ערכה הסגולי העצמי. בחוברת מתברר היחס הנכון בין שני צדדים אלו וכן הסכנות הנובעות מהניתוק ביניהם.

אשרי תמימי דרך - בידור ערכו וחשיבותו של לימוד התורה בטהרה בגילאי הילדות | 15 ש"ש
 יש חסודים שתקופת הילדות היא רק תחנה שצריך לעבור בדרך אל היעד של הגרות, וככל שנחלוף על פני הילדות מהר יותר - כך ייטב. אך האמת אינה כן, ישנה מעלה עצומה בפשטות ובהקשבה הילדותית, שאין לה תחליף. שלב זה מופיע דוקא בתחילת החיים, משום שהיטדות שהילדות בונה באישיות הישראלית הם מהותיים ויסודיים בכל שלבי החיים. דוקא הילדות בהייתה מנוצלת נכון, יכולה לתת את הערך התורני של בני הנפש הישראלית.

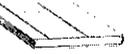

טוב להודות לד' | 10 ש"ש

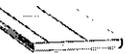
החוברת בנושא **מידת הנחת הטוב**

אמונת עתנו

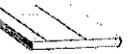
חיבת ישוב ארץ ישראל - היחס לבנין הארץ ולבוניה כשאינם פועלים לישיב שמים | 10 ש"ש
 אמנם אנו סולדים מעשייהם המקולקלים של אחינו שפרקו מעליהם את עול התורה והמצוות, אך ביחס לנועשה בארץ ישראל ובכלל ישראל, אל לנו להביט אל הדברים לפי ערכם בהווה, אלא לפי מה שעתידי לצמוח מהם מכח פנימיותם הגנוזה. רק מתוך מבט זה ניתן להעריך נכון את בנין הארץ הנעשה בלי כוונת קדושת על ידי אנשים רחוקים מתורה ומצוות.

שיעורים בפנקס מא (חלק ראשון) | 10 ש"ש
 • בונה האומה - שיעור פתיחה בפנקס מא - בגלות לא חיינו חיי עם, כך שכל ההדרכות התורניות השייכות להכוננת האומה היו בבחינת 'הלכתא למשיחא'. כעת, כאשר אנו שבים לארצנו לחיות בה חיי אומה, שבים חלקי התורה הללו להיות שייכים אלינו. הרב מרדכיני כיצד לקחת את האמת הנצחית של כל ההלכות וההדרכות שרכשנו בשנות הגלות, ועמן ומתוכן לשוב ולהדגיש את הדרכת הכלל.
 • כח הגומא בחזית האומה - ישנם מעריכים את המציאות רק לפי מצבה הנוון. כך הם מתבוננים גם על החחיה, ולפי המציאות הגלויה לעיניהם הם קובעים את יחסם לתחיה הלאומית. אמנם הרב תופס את ההתפתחות הפנימית שבמעמקי המציאות, הוא מבחין בתהליכים המתהווים וזוהיה כיצד הישועה צומחת עד הופעתה השלמה. מנקודת מבטו של הרב, כל תאור ביחס לגלותה של התחיה, מופלא ככל שיהיה, לא נכון לומר עליו שהוא מוגזם או מופרז.

תפילה בדור התחיה | 10 ש"ש
 התפילה היא מקור לשאוב ממנו את ה'לשמה' בעבודת ד', את השאיפה הכללית לפעול למען עם ישראל. על ידי תפילה בכוונה ראויה מוארים כל החיים ברצון אמתי להעלות את נשמת האומה. ואם כן, בדרות של גאולה יש להדגיש את הכוונה בתפילה למען כלל ישראל.

מרחוק ד' נראה לי | 10 ש"ש
 ההסתכלות למרחוק הינה הסתכלות חובקת עולם, הכוללת את כל המדרגות ואת כל המהלכים, ומתוך כך היא מבחינה בפעולה האלוקית המצמיחה את העתיד על פי התכנית האלוקית. אנו צריכים להתרגל להתבונן במציאות בעיניים כאלו, עיניים של אמונה, עיניים הרואות למרחוק, הצופות את ה'תוך והנולד'.

מורשת אבות - סגולת אבות בדור גאולה | 15 ש"ש
 בהעמקתנו בדמותם של אברהם יצחק ויעקב, כפי שהיא משתקפת בכוחים ובדברי חז"ל, אנו מוכיחים את עצמנו ואת תכונותינו בצורה הטובה ביותר. כאשר אנו מבררים את זהותנו ומתוודעים לעצמיותנו, יש לכן השפעה גדולה על החללתנו והתקדמותנו בעבודת ד'. לכן רבנו היה עוסק ללא הרף בלימוד עיניים של האבות.

